

Заблудилось ягнятко в степах,
Не гляділось, дурненьке, отари.
Біга, мекає, — взяв його страх,
Боляче своїм кием ударив.

Загубилось у буйній траві,
Кличе маму, викликує, мека,
А вже мама у теплім хліві,
А вже мама далеко-далеко,

Не почує, хоч як її клич...
Допалав десь на заході палац.
Степ темніє. Спускається ніч,
Біла базя саменька, як палець.

По-нічному зідхнули хмарки,
Захиталися трави злегенька.
Степ великий, широкий такий,
Біла базя маленька, маленька...

«Нова Україна», ч. 1—2, 1923.
«Поезії» 1923—26

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Вірші, виключені автором з ранніх збірок.